

Publicerad 2010-11-01 21:12 av inteduintenu

Snubblande oåtkomligt.

i nattens tröstlösa ljus, ekots dystra sång

 som ett stadens brutna ackord

tre brutna ryggar

balansakten, den slumpartade symmetrin

tydandet av rytmen och

 vill jag gärna tro

pulsen; det som var och vore,

fast vår enda verklighet är morgondag

min enda verklighet är skönhet

vår enda verklighet

vars stråkar mist sin sanningshalt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren inteduintenu med Poeter.se id #28709 innehar upphovsrätten